

НАШЕ

ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 16 (456)

Субота, 17 квітня 1976 р.

Ціна 2 коп.

ЛЕНІНСЬКИМ КУРСОМ

106-у річницю з дня народження Володимира Ілліча Леніна — великого вождя і учителя трудящих всього світу, радянські люди відзначають, перебуваючи під незабутнім враженням підсумків XXV з'їзду створеної ним партії комуністів. З'їзд яскраво продемонстрував торжество ленінських ідей, вірність партії ленінським заповітам, ленінському стилю партійної і господарської роботи.

На XXV з'їзді партії Генеральний секретар ЦК товариш Л. І. Брежнєв у доповіді «Звіт Центрального Комітету КПРС і чергові завдання партії в галузі внутрішньої і зовнішньої політики» підкреслив, що всю свою революційно-перетворюючу діяльність партія будує на міцному фундаменті марксизму-ленінізму, який дає розуміння історичної перспективи, допомагає визначити напрям соціально-економічного і політичного розвитку на довгі роки вперед, правильно орієнтуватися в міжнародних подіях.

— Вірність ленінізму — закон нашого життя. З ім'ям Леніна — йдемо вперед, перемаємо, беремо нові висоти. Так було, так є, так буде! — До цієї заяви делегата з'їзду А. В. Чуєва — токаря Балтійського суднобудівного заводу імені Серго Орджонікідзе — беззаперечно приєднуються кожен комуніст, всі радянські люди.

Близько півтори тисячі ветеранів партії, сучасників великого Леніна, писали напередодні XXV з'їзду КПРС: «...Нам випало щастя побачити втіленими в життя ленінські мрії про перетворення Країни Рад у велику соціалістичну державу — провідну силу прогресивного людства, надійний оплот народів світу».

Ніколи ще наша країна не мала такого могутнього економічного і науково-технічного потенціалу. Ніколи у нас не було такої численної армії висококваліфікованих кадрів. Ніколи ми не спиралися на такий багатий досвід господарського будівництва, творчого осмислення і узагальнення партією.

Особливо разючих успіхів ми добилися в дев'ятій п'ятирічці — найкращій в історії нашої Батьківщини. Її підсумки — переконливе свідчення того, що партія комуністів йшла ленінським курсом, гідно виконуючи роль політичного вождя робітничого класу, колгоспного селянства, всіх трудящих.

«Розум, честь і совість епохи» — так сформулював Ленін високе призначення партії комуністів. І своє призначення вона виправдує всією діяльністю. Ці ленінські слова — на партійному квитку, що його комуністи носять біля серця. Вони зобов'язують кожного бути активним бійцем партії, правоплановим у шерегах будівників комунізму.

Свято виконує партія ленінський наказ зміцнювати зв'язок з найширшими масами трудящих. В єдності з народом — сила партії. Народ довіряє партії, активно підтримує її внутрішню і зовнішню політику, знає, що шлях, яким веде КПРС, — шлях народного щастя.

Піклування про благо радянських людей партія вважає своєю найвищою метою. Головне зав-

дання десятої п'ятирічки, як і попередньої, — піднесення матеріального і культурного рівня життя народу. Партія чітко визначила шляхи і засоби розв'язання цього завдання і мобілізує трудівників міста і села на самовіддану творчу працю, постійно дбає про виховання у них комуністичної свідомості, готовності, волі і вміння будувати комунізм.

Широко використовує партія такий могутній прискорювач підвищення ефективності суспільного виробництва, зростання продуктивності праці, як соціалістичне змагання, основні принципи розвитку якого розробив В. І. Ленін. Він не раз підкреслював, що соціалізм вперше створює можливість «...залучити дійсно більшість трудящих на арену такої роботи, де вони можуть проявити себе, розгорнути свої здібності, виявити таланти, яких у народі — непочате джерело...» (Повне зібрання творів, т. 35, стор. 189).

У першому році десятої п'ятирічки, названої п'ятирічкою ефективності і якості, з новою силою розгортається змагання за її успішне виконання. Головне, на що партія націлює всіх робітників і колгоспників, інженерів і техніків, вчених і спеціалістів сільського господарства, — підвищувати інтенсифікацію виробництва, якість і ефективність усієї роботи.

В умовах розвинутого соціалізму, коли невпинно розширюються масштаби комуністичного будівництва, коли творча діяльність радянського народу набирає все більшого розмаху, зростає керівна роль ленінської партії в житті суспільства. На XXV з'їзді КПРС підкреслювалась необхідність підвищення рівня партійного керівництва розвитком економіки, культури, вихованням людей, поліпшення організаторської і політичної роботи в масах.

Успіх партійного керівництва забезпечується ленінським стилем роботи: творчим, науковим підходом до всіх суспільних процесів, високою вимогливістю, нетерпимістю до проявів бюрократизму і формалізму.

Нині навіть недрути наші не сумніваються в тому, що радян-

ський народ під керівництвом такої правлячої партії, як КПРС, успішно виконає грандіозні плани, намічені на десяту п'ятирічку і на більш далеку перспективу.

Авторитет ленінської партії високий і на міжнародній арені. Визначається він її вірністю марксистсько-ленінському вченню, економічними і соціально-політичними успіхами Радянської країни, миролюбною зовнішньою політикою і пролетарським інтернаціоналізмом КПРС.

Про революційну силу ленінізму, про його творця В. І. Леніна проникливо сказав свого часу О. М. Горький: «Ось він не існує фізично, а голос його все гучніше, переможніше звучить для трудящих землі, і вже нема такого кутка на ній, де б цей голос не збуджував волю робітничого народу до революції, до нового життя, до будівництва світу людей рівних. Все більш впевнено, міцніше, успішніше роблять велику справу учні Леніна, спадкоємці його сили».

Ці спадкоємці — комуністи. Їх у партії тепер понад 15,5 мільйона чоловік. В умовах розвинутого соціалізму КПРС стала партією всього народу, в її рішеннях виражається колективна воля партії, концентрований досвід мас.

— Комуністи вашої країни, — заявив з трибуни XXV з'їзду КПРС Фідель Кастро, — стали першим переможним загоном міжнародного робітничого класу і творцями першої соціалістичної держави в історії людства. Тому з'їзди Комуністичної партії Радянського Союзу з часу Леніна і до сьогоднішнього дня являють собою багатюще джерело досвіду, на якому вчаться всі революціонери світу.

Рішення XXV з'їзду КПРС, величезні перспективи десятої п'ятирічки дають комуністам, всім радянським людям, нашим друзям за рубежем новий заряд енергії, вселяють непохитну впевненість в силі ленінського курсу КПРС, надихають на творчу працю і активну боротьбу за мир і прогрес, за соціалізм і комунізм.

К. СКАЧКО.

Геннадій Самойлов — один із досвідчених шліфувальників інструментального цеху Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт». Передовий виробничник активно включився в громадський огляд використання резервів економії та бережливості. На його рахунок — раціоналізаторська пропозиція для шліфування фігурних знаків для реле пускового РПУ-2. Це нововведення дало можливість замість шліфування однієї деталі обробляти відразу 10 штук.

У вільну годину Г. Самойлов займається у драмгуртку. Він — лауреат огляду художньої самодіяльності.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

17 КВІТНЯ — КОМУНІСТИЧНИЙ СУБОТНИК

У РОБОЧІЙ СПЕЦІВЦІ

Багато хороших традицій, народжених у звитяжній борні за світле майбутнє, є у радянського народу, і одна з них — «червона субота», що стала святом комуністичної праці і відбувається напередодні річниці народження Володимира Ілліча Леніна — засновника Комуністичної партії і Радянської держави, вождя і вчителя міжнародного робітничого класу, всіх трудящих. Як велике і світле свято відзначають цю дату трудящі нашої багатонаціональної країни.

Нинішню, 106-у річницю з дня народження вождя пролетаріату В. І. Леніна, ми зустрічаємо в обстановці високого політичного і трудового піднесення, викликаного історичним XXV з'їздом КПРС, який ще раз переконливо довів: ідеї Леніна стали провідними ідеями епохи, її великою творчою силою. В історичних документах з'їзду визначено перспективи комуністичного будівництва, роль нашої країни в боротьбі за мир.

Трудящі глухі Прикарпаття, як і всі радянські люди, сприйняли теоретичні положення і практичні висновки XXV з'їзду КПРС як керівництво до дії і докладують усіх зусиль, щоб достроково справитися з завданням десятої п'ятирічки, щоб ще більше розквітла наша Вітчизна.

Одним з найяскравіших проявів трудового ентузіазму членів нашого Товариства Івано-Франківщини стала їх активна підготовка до Всесоюзного комуністичного суботника, що відбудеться сьогодні.

Готуючись до свята в робочій спецвці, колектив обласної організації УТОГ зробив усе, щоб працювати сьогодні особливо продуктивно.

— Як і в минулі роки, — розповідає директор Івано-Франківського УВП Марія Георгіївна Заковиріна, — ми заздалегідь підготувалися до свята праці. На своїх робочих місцях у день «червоної суботи» працюватиме нині 380 чоловік.

Вагомим буде вклад івано-франківських швейників, адже протягом суботника колектив підприємства дасть продукції на загальну суму 25 тисяч карбованців, а у фонд десятої п'ятирічки буде перераховано 2 тисячі карбованців.

— Чимало продукції буде виготовлено із заощаджених матеріалів, на зекономленій електроенергії, — продовжує свою розповідь Марія Георгіївна.

А майстер зміни, кавалер ордена «Знак Пошани» Клавдія Олексівна Худіковська додає:

— Ми всі дружно вийдемо сьогодні на суботник, щоб зробити якомога більший внесок у дострокове виконання завдань першого року десятої п'ятирічки і дамо продукцію тільки відмінної якості.

Службовці, працівники обласного відділу УТОГ, культзакладу та вчителі школи робітничої молоді для глухих упорядковуватимуть територію УВП, гуртожитку, Будинку культури. І сивовусі ветерани, і ті, що роблять лише перші кроки на трудовому шляху, всі дружно вийдемо і працюватимемо так, щоб гідно відзначити день пам'яті Людини, яка ще на зорі Радянської влади побачила паростки нового ставлення до праці.

І можна не сумніватися, що «червона субота» внесе вагомий вклад у здійснення завдань десятої п'ятирічки.

Р. ДУБИНСЬКА,
голова Івано-Франківського облвідділу УТОГ.

Сьогодні п'ятниця

У нас одна сьогодні цель,
Одна — на всіх одна — работа,
И сам сияющий апрель
Поет про Красную субботу.

Кипи, работа, веселей!
Мы сеем хлеб, металлы плавим,
Чтоб печи были горячей,
Мы жар сердец туда добавим,

Сегодня праздник наш большой,
Коммунистический субботник,
И алым цветом над страной
Горит апрельский день-работник.

У нас одна сегодня цель,
Одна — на всех одна — работа,
И сам сияющий апрель
Поет про Красную субботу.

Н. НЫРОВ.

ЗА ВИСОТОЮ—ВИСОТА

Розповідь про намічений партією план — план великого творення,
план народного щастя

ФУНДАМЕНТ ЕКОНОМІКИ

Стрижень економічної стратегії партії, який пронизує десяту п'ятирічку і більш віддалену перспективу, — даліше нарощування могутності країни, розширення і докорінне оновлення виробничих фондів, забезпечення сталого збалансованого зростання важкої промисловості — фундаменту економіки. Це і визначає характер рішень, які ми приймаємо, характер затверджуваних планів.

У десятій п'ятирічці, яка за масштабами збільшення всього суспільного виробництва набагато перевершує будь-яку попередню, повністю збережеться провідне, головне становище важкої індустрії. Чому? Тому, що важка індустрія забезпечить прискорення науково-технічного прогресу, переозброєння народного господарства. Її успішна робота буде головною і вирішальною умовою зростання суспільного виробництва, його інтенсифікації. Важка індустрія визначить темпи збільшення випуску відмінної, високоякісної продукції. Вона прямо і безпосередньо впливатиме на розв'язання головного завдання п'ятирічки — підвищення народного добробуту.

Якщо в цілому виробництво промислової продукції планується збільшити в країні на 35—39 процентів, то виробництво продукції галузей групи «А» — на 38—42 проценти. Аналогічну картину ми бачимо і у нас в республіці. Випуск усієї промислової продукції зростає на 30—34 проценти. Питома ж вага галузей, які найбільш швидко визначають технічний прогрес, збільшиться з 32 процентів у 1975 році до 38—39 процентів у 1980-му. Значно вищим від середніх показників — і в країні, і в республіці — планується випуск окремих видів продукції важкої промисловості.

Насамперед новий великий крок вперед буде зроблено в розвитку паливно-енергетичного комплексу країни. Про це переконливо свідчать намічені на п'ятирічку планові завдання. У 1980 році в СРСР передбачається виробити 1340—1380 мільярдів кіловат-годин електроенергії, з них 253 мільярди кіловат-годин на Україні, видобути 790—810 мільйонів тонн вугілля, з них 226—229 мільйонів тонн на Україні. Народне господарство СРСР одержить 620—640 мільйонів тонн нафти, включаючи газовий конденсат, 400—435 мільярдів кубічних метрів газу. У нас в республіці намічається видобути 8,6 мільйона тонн нафти (включаючи газовий конденсат) і 52

мільярди кубічних метрів газу.

У паливно-енергетичному комплексі країни відбудуться серйозні якісні зміни. Ставиться завдання добитись більш раціонального і економічного використання наявних резервів. Приріст видобутку нафти і газу передбачається дедалі ширше спрямовувати на технологічні потреби. Одночасно закладатимуться основи для того, щоб збільшення нашого енергетичного потенціалу відбувалося надалі переважно за рахунок гідроресурсів, атомного палива і дешевого вугілля.

В європейській частині Радянського Союзу намічається здійснити програму будівництва великих АЕС. Їх потужність досягне 13—15 мільйонів кіловат. Деякі з АЕС створюються у нас в республіці. Так, у нинішньому п'ятиріччі будуть введені потужності на Чорнобильській, Ровенській, Південно-Українській атомних електростанціях. Їх спорудження, як відомо, вже почалося.

Інтенсифікація економіки і підвищення її ефективності ставлять зростаючі вимоги до таких галузей, як чорна, кольорова металургія, хімія та інших, які забезпечують народне господарство конструкційними матеріалами.

На кінець п'ятирічки в країні має бути вироблено 160—170 мільйонів тонн сталі і 115—120 мільйонів тонн готового прокату, в тому числі в Українській РСР — 58—61 мільйон тонн сталі і 41—43 мільйон тонн готового прокату. В 1,5—2 рази збільшиться випуск ефективних видів продукції.

Приріст виробництва металу буде досягнутий в основному за рахунок реконструкції діючих підприємств і більш повного використання наявних потужностей. Технічне переозброєння галузі планується здійснювати шляхом впровадження прогресивних процесів сталеплавильного виробництва — киснево-конверторного і доменних печей об'ємом 5 тисяч кубічних метрів, великих конверторів місткістю до 400 тонн, високотемпературних автоматизованих прокатних станів та інших агрегатів.

Одним з невідкладних завдань у галузі чорної металургії є прискорення розвитку гірничорудної промисловості. І воно буде успішно розв'язуватись. Тільки на Україні намічається ввести в дію потужності по виробництву 20 мільйонів тонн залізрудних окатишів. Це дасть можливість значно поліпшити використання доменних печей.

Дальшого розвитку набуває кольорова металургія. Зростає виробництво алюмінію, міді, нікелю, титану. В районі Николаєва намічено збудувати і здати в експлуатацію глиноземний завод.

У хімічній і нафтохімічній промисловості обсяг виробництва продукції збільшиться на 60—65 процентів. На кінець п'ятирічки випуск синтетичних смол і пластичних мас збільшиться в 1,9—2,1 раза. Виробництво хімічних волокон і ниток досягне 1450—1500 тисяч тонн. Випуск мінеральних добрив буде доведено до 143 мільйонів тонн. Велика увага приділяється поліпшенню якості продукції. Так, середній вміст поживних речовин у мінеральних добривах має підвищитись до 40 процентів.

Першорядна роль у підвищенні технічного рівня і поліпшенні якісних показників усіх галузей матеріального виробництва належить машинобудуванню. Його продукція за п'ятирічку збільшиться в 1,5—1,6 раза. Передбачено випереджаюче зростання атомного, металургійного, хімічного машинобудування, а також ряду галузей електротехнічної, радіоелектронної, верстатобудівної промисловості і приладобудування. Тим самим створюється основа для великих, якісних зрушень в усіх галузях народного господарства.

У десятій п'ятирічці підвищаться темпи виробництва автоматизованих ливарних, ковальсько-пресових і зварювальних машин, ліній і комплексів устаткування для одержання високоточних заготовок. Вони будуть близькі за розмірами до готових деталей. З'явиться можливість випускати вироби практично без втрат металу.

Для галузей з великосерійним і масовим виробництвом намічається освоєння виготовлення автоматичних ліній, які швидко перенастроюються на виготовлення деталей різних розмірів. Завдяки цьому можна буде в коротші строки і з значно меншими затратами освоювати виробництво нових моделей автомобілів, тракторів, комбайнів, інших машин та устаткування.

Намічені партією випереджаючі темпи зростання галузей промисловості, які становлять групу «А», безпосередньо зв'язані з розв'язанням завдань по використанню інтенсивних факторів нашого економічного розвитку, по докорінній реконструкції сільськогосподарського господарства, переведенню його на індустріальну основу, по дальшому збільшенню випуску предметів народного споживання.

ОБЛАСНІ КОНФЕРЕНЦІЇ УТОГ

ДО НОВИХ РУБЕЖІВ

Підсумки напруженої роботи за останні два роки дев'ятої п'ятирічки, участь членів Товариства у всенародному змаганні за виконання рішень партії і уряду, завдання на нову п'ятирічку — про це йшла мова на Вінницькій XV обласній звітно-виборній конференції УТОГ.

Голова правління облвідділу Ю. В. Найдорф докладно розповів делегатам конференції про роботу правління за звітний період, про працю членів Товариства на заводах державної промисловості, на учбово-виробничому підприємстві глухих і в сільському господарстві. Він відмітив, що досягнуто певних успіхів: зросло ряди ударників комуністичної праці, багатьох робітників за високі виробничі показники удостоєно урядових нагород, звання ударників дев'ятої п'ятирічки, переможців соціалістичного змагання. Колектив Вінницького УВП неодноразово було занесено на районну Дошку пошани, в 1974 і 1975 роках підприємство достроково виконало річні плани.

У культзакладах облвідділу УТОГ знайшли застосування масові форми роботи: тематичні і літературні вечори, зустрічі зі знайними людьми, письменниками і поетами, вечори-портрети і вечори трудової слави. Культурно-масова робота за змістом і формою наблизилась до виробництва, краще враховує потреби робочих колективів. Зроблено важливий крок в справі поліпшення постановки освіти глухих в м. Вінниця — вперше у вечірній школі почали працювати 13-і класи.

Облвідділ на протязі звітного періоду своєчасно виконував встановлені завдання, контрольні цифри. Членством УТОГ в області охоплені всі глухі.

Однак, поруч з цим, мають місце і деякі недоліки. Хоч кадри обласної організації в основному стабільні, але в Будинку культури тривалий час немає постійного перекладача, вакантна посада художнього керівника. Часто змінювалися керівники гуртків художньої самодіяльності. В минулому році з УВП звільнилося багато глухих робітників без поважних причин, підприємство одержало сім рекламцій на якість продукції. Приміщення клубів в містах Жмеринці та Козятині мало відповідає своєму призначенню і, хоча мова йшла про них на минулій звітно-виборній конференції, становище не змінилося. Мають місце й інші недоліки.

Товариші Г. Громова, В. Николаєнко, Я. Гетьман, А. Рудь, І. Рильський, Д. Крикливий та інші, що виступили в обговоренні доповіді, розповіли про роботу своїх колективів, членів УТОГ.

Начальник відділу кадрів заводу тракторних агрегатів Я. Гетьман відмітив великий внесок у роботу заводу групи глухих — найчисельнішої в області — тут працює 60 чоловік. Гарячими оплесками зустріли делегати його повідомлення про те, що члену УТОГ, наладчику А. Пилипенку, найближчим часом буде вручено урядову нагороду — орден Трудової Слави III ступеня. Торкаючись виховної роботи, Я. Гетьман піддав критиці викладачів і вихователів спецшкол-інтернатів для глухих, звідки на підприємства приходять люди з готовим споживацьким кредо. Вони мало думають про те, щоб принести користь суспільству, а дбають більше про те, якби одержати якусь вигоду для себе.

Директор вечірньої школи А. Рудь відмітив велику допомогу облвідділу і УВП школі в комплексному поліпшенні відвідування, зміцненні матеріальної бази, але разом з тим вказав і на труднощі в роботі, на те, що з глухими треба більше проводити бесід про значення освіти в наш час науково-технічного прогресу.

Делегати, робітники заводу тракторних агрегатів І. Рильський і Д. Крикливий звернули увагу на недоліки в постановці спортивної роботи, на підготовку спортивної зміни, незабезпеченість Будинку культури відповідними кадрами.

На конференції виступив голова президії ЦП УТОГ А. Х. Семко, який розповів про досягнення Українського товариства глухих в минулій п'ятирічці і зупинився на завданнях, що стоять в десятій.

Конференція прийняла рішення вважати роботу правління за звітний період задовільною. В постанові конференції підкреслено, що основні завдання обласної організації — робота по виконанню рішень XXV з'їзду КПРС і XXV з'їзду Компартії України, мобілізація членів УТОГ на участь у змаганні за дострокове виконання завдань десятої п'ятирічки.

Обрано новий склад правління і ревізійної комісії, делегатів на X з'їзд УТОГ. На організаційному засіданні пленуму облвідділу і ревізійної комісії головою правління УТОГ знову обрано Ю. В. Найдорфа, ревізійної комісії — А. А. Рудя.

М. МИКОЛАЄНКО.

РЯДОК ДО РЯДКА

МОВОЮ ДОКУМЕНТІВ

«В Українській РСР передбачити більш високі темпи зростання електроенергетики, хімічної і нафтопереробної, верстатобудівної та інструментальної промисловості, приладобудування, машинобудування для легкої і харчової промисловості, а також дальший розвиток тракторного і сільськогосподарського машинобудування. Збільшити випуск машин і устаткування для тваринництва і кормовиробництва. Випереджаючими темпами розвивати промисловість у західних областях республіки».

З «Основних напрямів розвитку народного господарства СРСР на 1976—1980 роки».

Цифри нашого зростання

* Один процент приросту промислової продукції в десятій п'ятирічці означатиме збільшення її обсягу на 5 з лишком мільярдів карбованців. Це в 1,4 раза вище, ніж у дев'ятій, в 2,1 раза вище, ніж у восьмій п'ятирічці.

* Донецькому басейну, як і раніше, належатиме найважливіше місце в забезпеченні паливом європейської частини країни. В республіці за п'ятиріччя треба ввести нові потужності по видобуванню вугілля приблизно на 28 мільйонів

ВИРОБНИЦТВО ПРОМИСЛОВОЇ ПРОДУКЦІЇ ЗА П'ЯТИРІЧЧЯ ЗБІЛЬШИТЬСЯ НА

тонн. Передбачається спорудження великих сучасних комплексно механізованих і автоматизованих шахт — «Довжанська-Капітальна», «Ждановська-Капітальна» та інших.

Почнеться освоєння нового вугільного родовища в Старобільському районі Ворошиловградської області. Тут буде закладено Богданівську шахту потужністю 6 мільйонів тонн вугілля на рік.

* У чорній металургії поряд з реконструкцією діючих підприємств планується введення нових цехів і агрегатів. Деякі з них намічається пустити на Україні. Так, у 1977 році на заводі «Азовсталь» має бути введені у дію конверторний цех — один з найбільших у країні. У 1980 році видадуть продукцію товстостієвий стан «3000» на заводі імені Ілліча і цех штампувальної стрічки на заводі «Запоріжсталь».

НАШЕ ЖИТТЯ
СТОРІНКА

Субота, 17 квітня 1976 р.

Сьогодні в нас друга зустріч. На розмову «За круглим столом» до читачького клубу «Подруга» завітали: ст. інженер проектно-конструкторського бюро УТОГ К. В. Золотарьова; вчителька Київської спеціалізованої школи № 6 М. А. Айрумова; робітниця фабрики дитячих іграшок «Перемога» Є. У. Соколькова; директор республіканських курсів підготовки і підвищення кваліфікації керівних працівників і спеціалістів УТОГ Т. Г. Філяніна; швея фірми імені Рози Люксембург Є. Л. Штельмах та голова правління Київського міськвідділу УТОГ Г. П. Ученик.

Кореспондент: Для нас дев'ять п'ятирічка стала славною багатомірними ділами. Чи не могли б ви коротко сказати про свій особистий внесок у дострокове виконання її завдань?

К. Золотарьова: Основне завдання технологічного відділу, де я працюю, — підвищення ефективності виробництва й розширення асортименту виробів спеодягу на швейних підприємствах Товариства, боротьба за їх якість шляхом створення нових моделей, впровадження прогресивної технології та норм витрат матеріалів. В цьому є і мій особистий внесок у успішне завершення дев'ятої п'ятирічки.

М. Айрумова: З вересня 1971 я почала працювати за своєю спеціальністю — вчителем історії в школі-інтернаті для глухих дітей, де, як відомо, без віддачі працювати не можна. Так що мій особистий внесок — це нові знання учнів, збагачення їх словникового запасу, більш глибоке розуміння ними життя, шляху, що його пройшла перша в світі країна соціалізму. Дев'ять п'ятирічка для мене — це пошуки, вивчення основ радянської сурдопедагогіки, методики навчання глухих.

Є. Соколькова: Виробничі завдання дев'ятої п'ятирічки я завершила достроково. Мене нагороджено знаком «Переможець соціалістичного змагання».

Т. Філяніна: Соціалістичні зобов'язання дев'ятої п'ятирічки наш колектив виконав достроково, до 25 листопада 1975 року. За роки минулої п'ятирічки на республіканських курсах підвищили свою кваліфікацію 2342 працівники обласних відділів, Будинків культури і підприємств Товариства. Введено в експлуатацію нове приміщення, створено всі умови для нашої успішної роботи. В цьому є частка і моєї праці, як керівника курсів.

Є. Штельмах: Я працюю у фірмі 23 роки і за цей час не маю жодного стягнення. Одні тільки подяки, премії і нагороди. Денну норму виробітку виконую на 140—150 процентів.

Г. Ученик: Мій особистий внесок — це поліпшення обслуговування трудящих глухих столиці України по лінії міського відділу УТОГ. Ми прагнемо робити це якомога повніше і краще.

Кореспондент: Чи дає вам робота моральне задоволення? Чи змогли б ви залишити її?

К. Золотарьова: Без роботи не уявляю собі життя. Коли працюю в колективі, то відчуваю себе повноцінною людиною і в цьому бачаю сенс життя.

М. Айрумова: Ще б пак! Не маю задоволення від такої роботи, як у мене, не можна. Залишити працю в школі я б ніколи не змогла. Коли бачу допитливі оченята дітей, робота моя стає ще цікавішою.

Є. Соколькова: Роботою своєю

В ПРАЦІ, В КОЛЕКТИВІ ВБАЧАЮ СЕНС ЖИТТЯ...

Десять запитань київським жінкам

дуже задоволена і залишати її не збираюся.

Т. Філяніна: Нашому колективу приємно, коли люди повертаються з курсів збагачені новими знаннями в галузі науки, техніки, мистецтва і передового досвіду. Залишити роботу зовсім не змогла б, але мушу сказати, що і поєднувати її з домашніми справами дуже важко.

Є. Штельмах: Незважаючи на окремі труднощі, що бувають викликані частою зміною випуску нових моделей одягу, роботу свою люблю і горджуся нею.

Г. Ученик: Я звикла бути серед людей і тому поза роботою просто не уявляю себе.

Кореспондент: В чому, на вашу думку, полягає щастя людини і в чому особисто ви знайшли його?

К. Золотарьова: Щастя — це взаємне кохання, справжня дружба, міцна сім'я, краса, поезія, мир на землі, мистецтво, улюблена робота... Це щастя треба берегти. Без нього життя було б сірим. Скільки людського щастя, скільки дружних родин розбилось на друзки тільки тому, що хтось з двох не сказав вчасно: «Пробач мені».

М. Айрумова: Про щастя добре сказав поет Асадов: «А щастя, по-моєму, просто буває різного рота, от кочки и до Казбека, в залежності от человека». Людина — коваль свого щастя. По-моєму, щастя — це коли тебе розуміють, щастя — усвідомлювати, що ти кохана, щастя — приносити людям радість, добро, знання. Я допомагаю дітям пізнавати нове і в цьому відчуваю щастя.

Є. Соколькова: На мою думку щастя полягає в тому, щоб в сім'ї панувало взаєморозуміння, і щоб діти поважали батьків. Особисто я приношу радість і щастя дітям хоча б вже тим, що працюю на фабриці дитячих іграшок.

Т. Філяніна: Це поняття змінювалося протягом всієї історії людства. У первісної людини було своє уявлення про щастя, у сучасника — свої ідеали. Причому, сьогодні це поняття набагато складніше. Говорити про щастя можна багато, але коротко скажу так: щастя я знаходжу в громадсько-корисній праці, в сім'ї. Ми, радянські люди, щасливі тим, що над нами мирне блакитне небо, яскраве сонце, а попереду нові перспективи, накреслені історичними рішеннями XXV з'їзду КПРС.

Є. Штельмах: У мене дружна родина і в цьому я знаходжу дуже велике щастя. Бажаю такої вдалі і благополуччя всім.

Кореспондент: Які твори найбільше всього любите читати? Назвіть свого улюбленого письменника, поета.

К. Золотарьова: У мене немає улюбленого письменника, але я захоплююся всіма цікавими книгами. Взагалі «Книга — це друг людини».

М. Айрумова: Люблю Гомера. Його «Іліаду» і «Одісею» можу перечитувати по декілька разів. До вподоби мені й історичні романи.

Є. Соколькова: Хороших письменників багато, але я не промину добре написаних романів і повістей. Дуже подобається мені поезія Єсеніна.

Т. Філяніна: Віддаю перевагу історичним романам і мемуарам, а також книгам з серії «Життя чудових людей». Улюблений письменник, як я розумію, це той, книгами якого зачитуєшся, твори якого збираєш і систематично вивчаєш. Такого письменника у мене тепер немає. За силою таланту на перше місце я поставила б в поезії Олександра Пушкіна, а в прозі — Льва Толстого. Заполював мене могутнім талантом і глибиною душі своєї також і Тургенев.

Є. Штельмах: Все, що я читала, мені подобається. З поганими творами письменників ще не зустрічалася.

Г. Ученик: Можу сказати одне: без книги життя було б блідим і безраднішим. А з книгою якось легше жити.

Кореспондент: Ваш ідеал жінки?

К. Золотарьова: Вона повинна бути привабливою, розумною, веселою, мужньою і чесною. Мій ідеал — Стасова і Коллонтай.

М. Айрумова: А мій — Гретхен з поеми Гете «Фауст».

Є. Соколькова: Російські жінки, що рушили слідом за своїми чоловіками-декабристами до Сибіру.

Т. Філяніна: Ідеал жінки — образ узагальнений. Найбільше всього мене приваблює в жінок розум, жіночість і приналежність.

Є. Штельмах: Зоя Космодем'янська. По-моєму, це зразок чесності і мужності.

Г. Ученик: Добра мати, дружина і громадська діячка — ось мій ідеал жінки.

Кореспондент: Ваші погляди на любов і дружбу? Чи може бути міцним союз двох без взаємного кохання?

К. Золотарьова: Ні, не може. Той, хто вступає до шлюбу без кохання в надії на те, що почуття прийдуть пізніше, нагадує людину, яка вирушає до магазину без грошей, сподіваючись знайти їх на тротуарі.

М. Айрумова: А по-моєму, шлюбне життя і без кохання також може бути міцним. Головне — взаєморозуміння і повага.

Кореспондент: А без духовного спілкування? Якщо, скажімо, у чоловіка і жінки зовсім різні інтереси в житті?

М. Айрумова: Без цього міцного шлюбу бути не може. Але з другого боку — союз зовсім однакових характерів не дає гармонії, це лише просте зближення. Потрібна єдність протилежностей.

Лідія Іванівна Савуст'янко понад 10 років працює швачкою-мотористкою на Лубенському УВП. Виробничі завдання щомісяця виконує в середньому на 130—140 процентів при відмінній якості продукції. Фото В. ВАСИЛЕНКА.

К. Золотарьова: Шлюб без духовного спілкування, при повній розбіжності інтересів неодмінно веде до розладу, до постійних чвар. Не знайшовши одне в одного відображення своїх інтересів, вони шукають їх поза родиною і все це закінчується розлученням.

Є. Соколькова: Я з цим не згодна. Вважаю, що і без взаємної любові може бути міцним союз двох. Головне, щоб було взаєморозуміння. Але ось духовного спілкування у чоловіка і жінки не може бути, якщо у них зовсім різні інтереси в житті.

Т. Філяніна: Любов і дружба. Це саме той ідеал, до якого століттями прагне людство. Що стоїть за міцністю шлюбу без кохання, то, по-моєму, це може бути тоді, коли він заснований на взаємній повазі, дружбі і природному потягу до сім'ї. Вважаю — якщо є сім'я, то є й духовне спілкування. Тільки ступінь його буває різним. Чим більше подружжя збагачує одне одного духовно, тим повніше їх щастя. Повне ж співпадіння інтересів зустрічається досить рідко. В більшості випадків співпадіння часткове. Якщо інтереси зовсім різні, то побудувати сімейне щастя дуже важко.

Є. Штельмах: Шлюб без взаємної любові може бути міцним, але тільки тимчасово, а взагалі це буде мукою для обох. Я б ніколи не вийшла заміж за людину у якій зовсім інші, ніж у мене, інтереси в житті. Навіщо мучити його й себе?

Г. Ученик: Союз двох може бути міцним і без взаємної любові, і без духовного спілкування, якщо є сім'я і діти ростуть. Але таке життя буде не дуже щасливим, а іноді й безраднішим.

Кореспондент: Щоб ви порадили своїм добрим друзям і знайомим для зміцнення їх сімейного щастя, якщо вони звернулися до вас за порадою?

К. Золотарьова: Порадила б виписати відносини між собою без грубоств, не сваритися через дрібниці, іти на поступки одне одному, вміти прощати помилку близькій людині і вчасно вміти сказати: «Вибач» і «Прости».

Г. Ученик: Спробувати зрозуміти одне одного, проявити взаємну повагу.

Є. Соколькова: Уважно і без роздратування розібратися в помилках одне одного і тоді щось вирішити.

Є. Штельмах: Я теж такої думки.

М. Айрумова: Побільше фантазії і поступливості.

Кореспондент: Фантазії?

М. Айрумова: Так, фантазії. Хай вас це не дивує. Я маю на увазі захоплення чоловіка і жінки своїми неабиякими ідеями і видумками щодо веселого проведення часу. Тоді у них не залишиться часу для сварок та дрібних чвар.

Т. Філяніна: Мені сподобалася відповідь Ганни Прокопівни Ученик: «Спробувати зрозуміти одне одного, проявити взаємну повагу». Але як бути, коли це не виходить? Особисто я не зважилася би прямо радити, я б просто висловила свою думку, своє ставлення до даного питання, оскільки немає готового рецепту для сімейного щастя, то цьому можна лише якось сприяти.

Кореспондент: Буває так: коли людина залишається наодинці з собою — її вабить до людей. Коли ж вона з'являється у товаристві знайомих або друзів, то їй знову хочеться залишитися одній. А як у вас?

К. Золотарьова: Так, у мене це часто буває, але воно залежить від того, в яке товариство потрапиш. Буває товариство, в якому панують всілякі пересуди, плітки, пустопорожня цікавість, нікчемність інтересів. Це мішанство, яке засмуктує, від якого, звичайно, хочеться втекти. Але, якщо в товаристві панує здорова атмосфера, обговорюються цікаві проблеми, то, зрозуміло, не хочеться звідти йти. А втім, дуже часто хочеться побути наодинці з собою, щоб присвятити свій час улюбленим заняттям, сім'ї.

М. Айрумова: Все ширшою стає сфера духовного життя особи. Трудивник завжди відчуває, висловлюючись думками Карла Маркса, «потребу в тому величезному багатстві, якою є друга людина». Без задоволення цієї потреби людина не змогла б розкрити себе як друг, товариш і брат іншої людини. По природі своєї я оптимістка. Мій девіз: «Ніколи не зневіряйся». Я люблю життя, люблю людей, товариство, але іноді хочеться побути на самоті, побути... разом з книгою.

Є. Соколькова: Мені моє товариство ніколи не набридає. Люблю бесідувати в колі справжніх друзів або дома в товаристві дітей і родичів.

Т. Філяніна: Мені здається, що такий стан властивий людям більш старшого віку. Мешкаючи в столиці і постійно стикаючись з великою кількістю людей, я

відчуваю бажання хоча б на одну годину залишитися на самоті з собою і декілька вечорів не спілкуватися з друзями. Однак бути одній, поза колективом і без друзів я не можу. Людина по природі своїй — істота колективна.

Є. Штельмах: Мені особисто завжди хочеться чогось незвіданого, зустрітися з хорошими друзями. Довідатися від них щось нове, цікаве і забавне. Адже життя у нас одне і до того ж коротке. То ж треба його добре прожити.

Г. Ученик: Я дуже люблю і ціню добру компанію. Так трапилося одного разу зі мною в Геленджіку, в санаторії «Дружба», де на рідкість підібралося чудове товариство. Від хороших друзів не потягне на самоту.

Кореспондент: І останнє запитання. Чи вважаєте ви, що ваші діти ростуть і розвиваються в тому напрямі, в якому б вам хотілося, або ви помічаєте в них відхилення від ваших ідеалів?

К. Золотарьова: Неможливо виховувати дітей в одному напрямі, дотримуючись свого ідеалу, оскільки виховання дітей залежить від таких факторів, як товариство, школа, двір, сім'я. Звідси неминує відхилення дітей від мого ідеалу. Треба прагнути до того, щоб діти виросли добрими, чесними людьми. Стара педагогічна істина говорить: «Надмірність свободи у вихованні породжує в дітей нестримне свавілля, що визнає тільки «хочу» і відкидає «треба», надмірність же примусу, повчань, заборон, притуплює розум, а в інших випадках робить жорстоким серце, викликаючи прагнення вчинити «навпаки», а іноді призводить до байдужості».

Діти — наше щастя в житті, наше майбутнє. Ми повинні пам'ятати наш обов'язок і правильно виховувати їх.

М. Айрумова: Не хочу виглядати марнославною матір'ю, але я схилилася перед розумом свого Сергія. Мені подобається його життєлюбство, добре розвинене почуття гумору, дотепність, пристрасне захоплення технікою, але це далеко не той ідеал сина, про який я мрію. Наприклад, він нізачо не хоче вчитися на «відмінно», вважаючи, що це справа дівчат.

Є. Соколькова: Я не вважаю, що діти ростуть і розвиваються в тому напрямі, в якому б мені хотілося. У них свої інтереси, вони самі шукають свою дорогу в житті.

Т. Філяніна: Ми в сім'ї вважаємо, що позитивна основа в дітях закладена і що дочка і син виростуть у нас хорошими людьми. Однак, від ідеалів створених, нашою батьківською уявою, вони, звичайно, відрізняються. Наприклад, обоє не успадкували (а ми не зуміли їм прищепити) батьківської захопленості різними гуртками (спортивними, театральними, технічними).

Г. Ученик: Ми часто мріємо про одне, а зтикаємося і бачимо в дітях зовсім інше. Більшість дітей з примхами, свавільна, не рахується з думкою батьків і рсвивається своїм шляхом, так би мовити, незалежно від нашої батьківської волі.

Є. Штельмах: Паша сім'я дуже дружна і я не можу поскаржитися на якісь відхилення від свого ідеалу. Саме про таку сім'ю я і мріяла. Не знаю, як в інших, але в моїх відносинах з дочкою панує глибока і взаємна повага. Хочу закінчити віршом: «Будьте, друзя мої, в житті дружей, краще любите своїх матерей».

Кореспондент: Широ дякую за відповіді. Дозвольте побажати вам доброго здоров'я, щастя, благополуччя в сім'ї і нових успіхів у вашій діяльності.

Розмову вів І. САПОЖНИКОВ.

Вже багато років працює у Ворошиловградському будинку культури УТОГ бібліотека. Понад 14 років її роботу очолює К. І. П'ятигорська.

Дбайливо, бережно ставиться Катерина Іванівна до книжкового фонду, який налічує 6500 примірників. Уважно вивчає вона запити відвідувачів, завжди допоможе вибрати літературу за смаком. І хоч читачів у бібліотеці не дуже багато: всього 200 чоловік, робота тут проводиться чимала.

К. І. П'ятигорська широко популяризує новинки суспільно-політичної літератури, систематично проводить огляди, читацькі конференції. Допомагає у цьому Катерині Іванівні міцний колектив активістів. Серед них трудівники Ворошиловградського учбово-виробничого підприємства А. Білофанова, Е. Сиридинов, робітниця швейної фабрики В. Пропова, працівниця культзакладу П. Плешакова та інші.

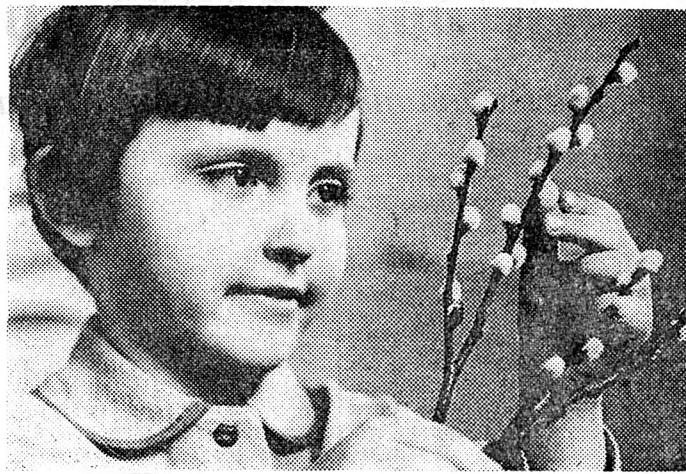
Роботу у бібліотеці Катерина Іванівна поєднує з громадською діяльністю — вона редактор стінних газет культзакладу «Культуру у маси» та «Голос читача». Протягом багатьох років стіннівки займають перші місця у оглядах.

Ф. ЧАБАНОВА,
пенсіонерка.

На Полтавському УВП-1 з 1967 року функціонує медпункт, яким завідує лікар Ася Михайлівна Кузнецова. Тут працюють маніпуляційний, стоматологічний та фізіотерапевтичний кабінети.

На знімку: А. М. Кузнецова веде прийом.
Фото И. МІНДЕЛЯ.

КОТИКИ.

Фотоетюд В. ВАСИЛЕНКА.

ХРОНІКА КУЛЬТУРНОГО ЖИТТЯ

ГЛЯДАЧІ ЗАДОВОЛЕНІ

На концерт художньої самодіяльності, що відбувся нещодавно у Ялтинському клубі УТОГ, зібралися члени нашого Товариства з міст Алушки, Алушти, Ялти та селища Масандра.

Тепло вітали вони самодіяльних акторів, шедрими оплесками дякували аматорам сцени — подружжю Горпинченку, В. Талибіну та багатьом іншим за цікаву концертну програму в якій взяли участь і зовсім молоді, і ветера-

ни. Сподобався глядачам виступ пенсіонерки П. Одинцової, яка натхненно, схвилювано прочитала вірші.

Задоволені залишали того дня клуб члени нашого Товариства. Приємно було всім: і глядачам, і акторам. Добрий початок зроблено. Хотілося, щоб він мав продовження.

Р. СКОВОРОДНИКОВ.
м. Ялта.

НОВА ВИСТАВА

В драматичному гуртку Запорізького будинку культури виступає чимало глухих трудівників. Робота над ролями не тільки духовно збагачує, а й підвищує культурний рівень членів УТОГ, тим більше, що керівник гуртка Ігор Олександрович Барис вміє донести до кожного задум автора і головну ідею твору.

Не так давно наші гуртківці вирішили оновити свій репертуар, підготувати таку виставу, яка б сподобалася всім глядачам. І зупинили вони свій вибір над п'єсою М. Рошина «Валентин і Валентина», в якій розповідається про світле кохання, про те, як молоді люди, долаючи труднощі, борються за свої почуття.

Наполегливо і старанно працювали вони над виставою. В день прем'єри зал глядача був переповнений і постановка пройшла з великим успіхом. Серед акторів особливо відзначилися виконавці головних ролей: робітниця Запорізького УВП Л. Телешко, яка майстерно зіграла роль Валентини і робітник автозаводу «Комунар» В. Кир'янов. Глядачі нагородили їх шедрими оплесками і квітами.

Зараз наші самодіяльні аматори сцени продовжують шліфувати свої ролі. Найближчим часом вони мають виїхати в райони області, де виступлять перед сільськими глядачами.

С. МОРДУШЕНКО.
м. Запоріжжя.

Консультація нашого життя

У яких випадках і на який строк за працівником зберігається місце роботи в разі його тимчасової непрацездатності?

Л. РУДНИЦЬКА.

м. Ківерці
Волинської обл.
Час, протягом якого за працівником зберігається місце роботи, визначається тим, з яких причин настала тимчасова непрацездатність. В разі тимчасової втрати працездатності з причин загальної захворювання за робітниками й службовцями зберігається місце роботи протягом чотирьох місяців. При невиході на роботу понад чотири місяці підлядає адміністрація вправі звільнити працівника з роботи (пункт 5 статті 40 Кодексу законів про працю Української РСР).

В даному разі мається на увазі саме безперервна непрацездатність, що триває понад чотири місяці. Складання до купи окремих строків, протягом яких працівник був непрацездатним в різні періоди часу, — не допускається.

Адміністрація має право звільнити працівника у зв'язку з невиходом на роботу з причин тимчасової непрацездатності строком понад чотири місяці в тому разі, коли необхідно прийняти на його місце іншого працівника, щоб забезпечити цим нормальну роботу певної ділянки виробництва.

Отже, звільнення робітника чи службовця, який тривалий час (понад чотири місяці) хворіє, допускається у виняткових випадках, коли в цьому є невідкладна виробнича потреба. Не допускається також звільнення працівника, який уже приступив до роботи, хоч його непрацездатність тривала понад чотири місяці.

Сезонний робітник або службовець може бути звільнений, якщо він не виходить на роботу з причин тимчасової непрацездатності понад місяць, а тимчасовий працівник — коли він не виходить на роботу з цієї причини понад два тижні.

В окремих випадках місце роботи зберігається за працівником на триваліші строки. Так, за робітником і службовцем, які тимчасово втратили працездатність у зв'язку з захворюванням на туберкульоз, місце роботи зберігається строком до 12 місяців.

У разі, коли втрата працездатності настала в зв'язку з трудовим каліцтвом або професійним захворюванням, місце роботи зберігається за працівником до відновлення працездатності або встановлення інвалідності (мається на увазі інвалідність, яка унеможливає виконання трудових обов'язків). Отже, якщо працівник після одужання не приступив до роботи, або коли йому призначе-

но пенсію по інвалідності, адміністрація вправі звільнити його з роботи. Місце роботи в цьому разі за працівником не зберігається.

Е. МОНАСТИРСЬКИЙ.
кандидат юридичних наук.

В якому розмірі виплачується одноразова допомога працівникам культзакладів Товариства, що йдуть у відпустку? Чи включається вона до загальної суми прибутків сім'ї для призначення допомоги на дітей?

С. ВЕРНИДУБ.

м. Кролевець
Сумської обл.

Одноразова допомога на оздоровлення працівникам установ і культзакладів нашого Товариства, які йдуть у чергову профвідпустку, може видаватися у розмірі до 80 процентів від посадового окладу.

Зазначена разова допомога не включається до загальної суми прибутку сім'ї для призначення і виплати допомоги на дітей малозабезпеченим родинам.

Я працюю перекладачем-бібліотекарем районного Будинку культури. Чи належить мені доплата за виконання обов'язків бібліотекаря?

м. Лебедин
Сумської обл.

У штатному розкладі вашого Будинку культури немає посади

ПЕРЕД СТАРТОМ

Наприкінці березня в місті Орджонікідзе (РРФСР) відбулася зимова першість Російської федерації з легкої атлетики. В новодікритому манежі виступило й шестеро легкоатлетів нашої республіки. Щодо результатів, то вони для початку сезону відзначалися високою щільністю. Все це було закономірним і не викликало ні зайвих захоплень, ані хвилювань. Був просто перший старт, не більше.

Про спортивну форму говорити ще рано. З шести наших легкоатлетів чотири стали призерами цих змагань. О. Калина (Донецьк) перемогла в штовханні ядра з результатом 12 м 97 см. Киянин А. Потопальський в стрибках з жердиною (3 м 20 см) і в висоту (185 см) був другим, вище стрибнув лєнінградець Е. Васильєв (196 см). Студент Гомельського машинобудівного технікуму В. Крайдунов в стрибках з жердиною встановив новий рекорд країни серед глухих, показавши результат 4 м 20 см, і не дотягнув 5 см до світового рекорду. Рекордсмен колись навчався в Харківській спецшколі-інтернаті і тепер упевнено йде стопами свого колишнього тренера А. Симоненка, переможця VIII Всесвітніх спортивних ігор глухих в Мілані (Італія). Спринтер С. Хомяков (Харків) зайняв третє місце в забігу на 300 метрів, а автор цих рядків на дистанції в 3 кілометри з відчутним випередженням переміг другого призера.

Можна навести й інші результати. Так, В. Єгоров з Дагестану штовхнув ядро на 15 метрів, показавши цим, що може стати серйозним конкурентом для Запорізького майстра спорту Л. Кончина. Слід згадати й 19-ти річну легкоатлетку з Московської області. Вона перемогла в стрибках у висоту (155 см) і довжину (5 м 52 см). Її подруга по команді п'ятнадцятирічна М. Тарарухіна теж показала серйозні наміри — добитися кращого — взяла 150 сантиметрову відмітку з стрибків у висоту. Я свідомо згадав цих спортсменок, вказавши їх вік. Керівники спортивної федерації взяли курс на омолодження команди. З окремих видів результативність була дещо нижчою.

Наша легкоатлетична дружина ось уже три роки підряд на всесоюзних змаганнях виборює переміжний кубок. Проте, поруч з успіхами, в розвитку легкої атлетики є і певні недоліки. Багато разів уже говорилося про необхідність підготовки бігунів на середні дистанції, залишають бажати кращого і стрибки жінок, адже опора нашої команди — чоловіки. Таким чином, поруч з технічною і тактичною майстерністю виникають інші фактори: вольова підготовка, психологічна стійкість, досвід виступів у різних змаганнях. Недавні зустрічі в цьому переконають: кияни В. Тимошенко та

А. Літош, маючи добру підготовку, втратили ці якості і виступили невдало. Тимошенко, взявши планку на висоті 170 см., зайняв лише сьоме місце. А. Літош з 1646 очками в триборстві опинився на п'ятій сходинці, програвши переможцю понад 400 очок. Чи не забагато?

Ми ні в якому разі не повинні миритися з цим, час по-справжньому розв'язати це завдання: резерви — наше майбутнє. Наші плани не повинні обмежуватися тільки сьогоднішнім і завтрашнім. Адже незабаром XIII Всесвітні спортивні ігри глухих в Румунії.

При аналізі проблем легкої атлетики виявилася ще одна особливість. Наших юнаків і юніорів відносили до розряду перспективних. Коли ж простежили їх дальший спортивний шлях, то впевнилися, що маємо великі втрати. В школах-інтернатах хлопці і дівчата проходять досить ефективну підготовку, а згодом, як працюють на різних підприємствах або навчаються у вузах, перестають тренуватися. Причина — брак вільного часу, втома. Головні перешкоди, з якими стикаються легкоатлети — відсутність майданчиків для тренувань зимою. Не вистачає й спортивного інвентаря. Ось приклад: А. Потопальський користується металевим жердиною, які вже вийшли з моди, їх замінили фіберглассові гнучкі жердини. Не маючи необхідних умов, Потопальський позбавлений можливості підвищувати свою майстерність. Укспортфедерації варто подумати про забезпечення легкоатлетів необхідним спортивним інвентарем.

Останнім часом в РРФСР помітно зростає майстерність загальної кількості легкоатлетів. Правда, географія країн і областей Росії різноманітна й широка. У нас же кандидатів до збірної УРСР делегують в основному такі міста, як Київ, Ворошиловград, Харків, Запоріжжя, Донецьк, Житомир, а також, як Львів і Одеса слід ще підтягнутися, щоб вони готували легкоатлетів вищого розряду, готових виступати під прапором збірної команди.

У нас виростає ціла плеяда молоді, яка в майбутньому вийде на міжнародну арену: А. Глухенький і Л. Федоренко (Донецька обл.), Т. Ковальова (Ворошиловград), А. Арнаутов (Дніпропетровськ), Р. Розман (Житомир), Н. Топчієв (Запоріжжя), В. Тимошенко і А. Потопальський (Київ).

Культмінацією року стане першість СРСР, що відбудеться третьої декади липня в м. Херсоні. Це будуть гарячі поєдинки. Адже за їх підсумками відбиратимуться кандидати збірної країни для поїздки на XIII Всесвітні ігри глухих. Щасливого старту вам, легкоатлети!

М. ВАСИЛЬЄВ,
майстер спорту СРСР.
м. Київ.

перекладача-бібліотекаря, а є лише посада перекладача, що оплачується в залежності від стажу роботи. Функції бібліотекаря вам доручено виконувати на громадських засадах, тобто без доплати.

Праця перекладача культзакладів Товариства оплачується в залежності від стажу роботи за даною спеціальністю. Мій трудовий стаж становить дев'ять років, але перед цим два роки я працювала перекладачем за сумісництвом, про що стверджує відповідна довідка. Чи можна цей період зарахувати до стажу роботи перекладачем?

Н. ГАЙКАЛОВА.

м. Мелітополь
Запорізької обл.

Стаж роботи визначається за записами у трудовій книжці. Як відомо, робота за сумісництвом до трудової книжки не записується. Отже, тривалість вашого стажу роботи за даною спеціаль-

ністю слід вважати до десяти років. Виходячи з цього, вам можна призначити відповідний місячний посадовий оклад.

В. ГАЛЕТА,

нач. відділу праці і заробітної плати Центрального правління УТОГ.

Редактор П. БУЛАТОВ.

КИЇВСЬКА СПЕЦШКОЛА-ІНТЕРНАТ № 6 ДЛЯ ГЛУХИХ ДІТЕЙ

ЗАПРОШУЄ ВИПУСКНИКІВ

на вечір традиційної зустрічі, що відбудеться 21 квітня ц. р. в приміщенні школи по вулиці Межова, 6.

Початок о 18 годині.